

Twaalfde Nag

William Shakespeare

Hoofstuk 1

Skeepswrak

Viola het aan wal gesukkel, haar rok was sop nat. Oral rondom haar was branders wat breek en stukkende hout stukke – die oorblyfsels van die skip waarop sy en haar broer was.

“Sebastian,” het sy desperaat geroep. Maar haar geliefde tweeling het nie geantwoord nie. “Hy is nie hier nie,” het 'n nors stem gekom. Dit was die skip se kaptein. “Maar ek het gesien hoe hy aan die wrak vasklou, so hy het dit dalk oor leef.” Viola het haar trane terug gesluk. “Waar is ons?” het sy gevra.

“Illyria,” het die kaptein geantwoord. “Hertog Orsino se land.”

“Wat kan ek nou doen?” het Viola gewonder.

“Miskien sal die hertog my 'n werk gee. Maar hy is meer geneig om 'n man te huur ... ek weet, ek sal aantrek as 'n seun en myself Cesario noem.”

Met die kaptein se hulp was sy gou op pad.

By sy paleis was hertog Orsino blitsig verlief en het oor Lady Olivia gedroom. Hy was hopeloos verlief op haar – maar sy het geweier om hom te sien sedert haar broer, die graaf, gesterf het.

“Wat 'n hart,” het die hertog gedink, “om 'n broer so lief te hê ... O, as ek haar maar net vir my kon laat lief kry!

Net toe kom Viola in, aan getrek soos Cesario en vra vir 'n werk. Orsino het een kyk op 'sy' vriendelike gesig gesien en 'hom' op die plek aangestel.

Orsino het die volgende drie dae spandeer om sy nuwe bediende Cesario alles te vertel van Olivia en hoe lief hy haar gehad het.

Viola se hart het gesmelt toe sy luister. "Hoe kan enige vrou so 'n man weier?" het sy gewonder.

“Nou Cesario, sal jy Olivia vir my gaan sien?” het die hertog uiteindelik gesê. “Sy sal seker na jou luister!”

Viola het op haar lip gebyt en geknik. Sy het gedink haar hart sou breek. In net drie dae het sy self op Orsino verlief geraak.

The background of the slide is a romantic, atmospheric illustration. It features a large stone archway, possibly part of a balcony or a window. The arch is framed by intricate, dark floral and vine patterns that climb up the sides. Inside the arch, a large, bright full moon is visible against a dark, starry night sky. Numerous small, glowing golden particles or sparks are scattered throughout the scene, particularly concentrated around the moon and the candles. At the base of the arch, a stone balustrade with several decorative balusters is visible. On the balustrade, there are four lit candles: two on the left and two on the right. The overall color palette is muted, with greys, blacks, and whites, accented by the warm yellow of the moon and candles, and the golden sparkles.

Hoofstuk 2

Dwase en Minnaars

“Olivia se huis was in rep en roer. Haar oom, seur Toby, het die hele nag vrolik saam met sy vriende gekuier, seur Andrew en Fester die nar.

“Olivia is baie kwaad vir julle almal,” het Maria, die bediende, gewaarsku. “Kyk uit, hier kom sy saam met Malvolio, daardie snobistiese rentmeester van haar.”

“Goeie dag, dame,” het Fester gesê. Maar Olivia was nie lus vir haar nar nie. “Vat die dwaas weg,” het sy gesug.

“Ja – vat haar weg!” het Fester vrymoedig geroep, en gewys na Olivia. “Ek het gesê vat die dwaas weg,” het Olivia gesnap.

“Ek ook!” het Fester gesê. “Laat ek verduidelik. Hoekom treur jy, dame?” “Oor my broer se dood.”

“Is hy in die hel, dame?” “Nee, hy is in die Hemel.”.

“Hoe meer dwaas is jy, om te treur oor jou broer wat in die Hemel is!”

Ten spyte van haarself het Olivia geglimlag. Malvolio het afkeurend gesnuif.

Daar was 'n klop aan die deur en Malvolio het gaan antwoord.
Dit was Viola, geklee as Cesario. Sy het voor Olivia gebuig. “Skone
dame, Orsino se hart is soos 'n boek ...”

“Ja, ja, ek het dit ge lees,” het Olivia gegaap. “Hy is lief vir my.”

“Met donderende kreune en versugtinge van vuur ...” het Viola
volgehou.

“Maar ek is nie lief vir hom nie,” het Olivia haar in die rede geval,
haar skouers optrek.

“As ek Orsino was, sou ek nie so maklik tou opgooi nie,” het Viola gesê.

“Hoekom, wat sou jy doen?” het Olivia gevra.

“Ek sou 'n wilgerhut by jou hek bou en jou elke dag aanroep. Ek sou die hele nag hartseer liefdes liedjies sing en jou naam uitroep ... O, jy sou geen rus hê nie, totdat jy my jammer gekry het.”

Olivia het dromerig na die boodskapper se mooi gesig gekyk. "Sê vir Orsino ek kan hom nie lief hê nie, en kom dan terug, ... om my te vertel hoe hy dit vat!" het sy haastig bygevoeg.

Nadat Cesario weg is, kon Olivia nie ophou om aan hom te dink nie. “Raak ek verlief?” het sy gewonder.

Viola, op haar beurt, was bekommerd oor Olivia. “Arme dame, ek dink sy het vir my vermomming geval – terwyl my meester haar aanbid en ek hom lief het ... Wat gaan hiervan word?”

Terug by Orsino se huis was die praatjies alles oor liefde.

“Ek was ook verlief,” het Viola aan die hertog gesê. "Hoe was jou geliefde?" het hy gevra. Viola het gbloos. "Baie soos jy," het sy geblaker.

Orsino het gelag. “As Olivia maar net jou smaak gedeel het! Maar vroue voel dinge nie so sterk soos ons mans nie.”

“Dis nie waar nie,” het Viola gretig gesê. “My pa se dogter was lief vir 'n man, maar kon dit nie vir hom sê nie en haar gevoelens het aan haar weg gevreet, soos 'n wurm in die kiem ...”

Die hertog het ingedagte geluister. “Hierdie seun verstaan ware liefde,” het hy vir homself gesê. “As ek maar net 'n meisie soos hy kon kry.”

The background of the slide features a large, ornate archway. The arch is decorated with intricate floral and vine patterns. Inside the arch, a bright, glowing light emanates, creating a soft, ethereal atmosphere. The light is composed of many small, shimmering particles that drift upwards. In the foreground, at the base of the arch, there is a stone ledge with a balustrade. On the ledge, there are four lit candles: two on the left and two on the right. The candles are tall and white, with a warm, yellow glow. The overall scene is romantic and serene, with a focus on light and beauty.

Hoofstuk 3

Onheil Maak

Later die aand was seur Toby en seur Andrew in 'n baie vrolike bui. Hulle het vir Maria geskree om bier te bring en Feste om 'n liedjie te speel. Kort voor lank het hulle hard gesing en nie baie stemmig nie.

“Is jy mal?” het 'n kwaai stem gekom. Dit was Malvolio in sy nag rok. “Weet jy hoe laat dit is?” “Jy kan ons nie keer nie,” het Toby gebrul. “Ek sal vir Lady Olivia hiervan vertel,” het Malvolio met 'n statige loop gegrom.

Toby het 'n vuus agter hom aan geskud. Maria het 'n hand op Toby se arm gelê. "Ek weet hoe om Malvolio terug te betaal. Ek sal 'n liefdes brief van Olivia namaak en hom dit laat vind. Hy is so ydel, hy sal dink sy is verlief op hom!"

Die volgende oggend het Maria, Toby en Feste agter 'n bos weg gekruip om Malvolio dop te hou. Malvolio het hardop gedink. "Ek weet Olivia bewonder my," het hy gemompel. "As sy met my getrou het, sou ek baie ryker as Toby gewees het."

"Die karnallie ..." het Toby gespoeg.

"Maar wat is dit?" het Malvolio voortgegaan en hy het die brief gesien.

Hy het dit begin lees ...

Aan my geliefde M,

Ek is verlief, as jy hierdie lees, moenie bang wees nie. Ek is dalk jou vrou, maar as ons getroud is, sal jy my heer wees. Sommige word met grootheid gebore, sommige bereik grootheid en sommige het grootheid wat op hulle geplaas is! Wees dus trots en trek lug en genade aan. Moenie vergeet om jou geel sykouse en kruisbande te dra nie - jy weet ek is mal daaroor.

"My dame," het Malvolio uitgeroep en hy het die brief gesoen. "Ek sal!" Hy was so opgewonde, hy het nie die giggel uit die bos gehoor nie.

'n Harde rat-a-tat het op die voordeur geklink. "Hallo, is iemand daar?" Dit was Viola.

"Cesario, is dit jy?" Olivia het die stem gehoor en het aan gehardloop gekom. Viola het gebuig. "Liewe dame, ek kom vertel jou van Orsino se liefde ..."

"Stop!" het Olivia beveel. "Ek wil nie van hom hoor nie."

"Jy sien," het sy voortgegaan, "ek het besef ek is verlief op jou, Cesario!" Viola het haar kop geskud. "Ek sweer ek sal nooit met 'n vrou trou nie."

"Dink in elk geval daaroor," het Olivia gesmeek.

The background features a large, ornate archway with intricate floral and vine patterns. A bright, ethereal light emanates from the center of the arch, creating a soft glow and a bokeh effect of small, shimmering light spots. Below the arch, a stone ledge with a balustrade holds four lit candles, two on the left and two on the right, adding a warm, ambient light to the scene.

Hoofstuk 4

Nog 'n Oorlewende

Onder by die see het twee mans gesels. Een was 'n jong matroos met die naam Antonio en die ander was die dubbel van Cesario. Dit was Viola se tweeling broer, Sebastian. "Ek skuld jou my lewe," het Sebastian gesê.

“As jou skip my nie gekry het nie ...”

“Ek is bly dat ek jou gehelp het,” het Antonio geantwoord. “En ek sou nou saam met jou gekom het om die dorp te sien, maar ek moet buite sig bly. My stad is in oorlog met hertog Orsino en ek sal gearresteer word as ek hier gevind word.”

Die matroos het 'n klingel sak uit gehaal. “Hier, vat my beursie ingeval jy geld nodig het. Jy kan dit vanaand by ons herberg vir my terug gee.”

Sebastian het gehuiwer maar dankbaar aanvaar. "Tot vanaand," het hy geroep terwyl hy vertrek.

Olivia het hartseer aan Cesario gedink toe Malvolio inkom. "Liewe dame, ho ho," het hy gesukkel. Hy waai 'n geel kous, met 'n kruisgeribde been na haar.

"Malvolio, wat is die probleem met jou?" het Olivia gehyg.

"Niks, hoekom?" het hy geantwoord. "Hierdie kousbande is 'n bietjie styf, maar dit maak glad nie saak of jy daarvan hou nie."

Toe probeer hy Olivia se hand soen. Olivia het dit weg geruk en uit die kamer gehardloop – reguit na Maria, Toby en Feste, wat by die deur geluister het.

“Gaan kyk na Malvolio,” het sy vir hulle gesê. “Hy het hulp nodig.”

Die drie poetsers knik en doen hul bes om ernstig te lyk.

“Ons sal die dokter vra totdat hy aankom, sal ons Malvolio in 'n donker kamer toesluit,” het Toby belowe, met 'n glinster in sy oë.

“Natuurlik vir sy eie veiligheid.”

Maar een poets was nie genoeg vir seur Toby nie. Hy en Feste het binnekort 'n ander plan beplan - 'n twee stryd tussen seur Andrew en Cesario.

“Dit behoort nogal ’n sig te wees,” lag Toby.

“Die twee mees beskroomde mans in Illyria!”

Hy het Cesario gaan soek. "Kyk uit vir seur Andrew," het hy gewaarsku. "Hy wil 'n tweestryd met jou veg. Hy het reeds drie mans vermoor ..."

Viola het bleek geword.

Feste het in tussen met sir Andrew gepraat. "Cesario kan nie wag om teen jou te veg nie," het hy gesê. "Hy is vaardig met 'n swaard ..."

Seur Andrew het gebewe.

Toby en Feste het die onwillige vegters na mekaar gedruk toe die matroos, Antonio, verby gestap het. Toe hy Viola sien, het hy sy swaard getrek en gespring om haar te verdedig.

Al die geraas het twee beamptes laat hardloop.
Hulle het Antonio gegryp. “Jy word in hegtenis geneem!” het hulle
geskree.

Voordat hy weg gelei is, het Antonio hom na Viola gewend. “Ek is jammer, my vriend, maar ek sal my beursie nodig hê.”

“Watter beursie?” het Viola gesê. “Ek kan vir jou geld leen, maar ...”

“Jy weier – na alles wat ek vir jou gedoen het!” het Antonio geroep.

“Wat? Ek het jou nog nooit in my lewe gesien nie,” het Viola uit geroep.

Die beamptes het Antonio weg gesleep en Viola laat kop krap oor sy woorde. “Kan dit beteken ... leef Sebastian nog?”

Hoofstuk 5

Meer Deurmekaarheid

Die dorp was nie wat Sebastian verwag het nie. Vreemdelinge het aanhou optree asof hulle hom ken.

“So jou naam is nie Cesario nie?” het 'n nar gelag. “Nee, en ek is nie Feste nie en dit is nie my neus nie.”

“Kyk, hier is 'n muntstuk,” het Sebastian uiteindelik gesê. “Gaan nou weg!”

Maar daar was nie een man oor nie of nog twee het verskyn – seur Toby en seur Andrew.

“Cesario,” het seur Andrew gegil. "Daar is jy!" en hy het na Sebastian gehardloop, sy vuiste op. Verward was Sebastian gedwing om homself te verdedig. "Dit is vir jou, en die en die!" het hy geskree en seur Andrew terug geslaan.

Toe het seur Toby aan die stryd begin deelneem.

“Stop!” Olivia het vinnig na hulle beweeg. "Het jy seer gekry?"
smeek sy Sebastian – wat sy kop woordeloos geskud het.

“Toby, Andrew, uit my sig!” het sy beveel.

Toe steek sy haar hand uit. "Liewe Cesario, laat ek jou huis toe neem."

Sebastian knip sy oë verward. "Miskien is ek mal," het hy gedink. "Of miskien is dit 'n droom." Maar Olivia was so pragtig en so vasbeslote om te help, hy het besluit dit moet reg wees. "Ek sal kom," het hy ingestem.

Aangesien Olivia sy pret onderbreek het, het Seur Toby Malvolio gaan besoek. Sy ou vyand was in die kelder toe gesluit en Feste het hom uit getart.

“Wat ha,” roep Feste in 'n vreemde, nors stem. “Ek is Dr. Topaz, ek het vir Malvolio die gek kom kuier.”

Toby onderdruk sy lag. “Dr. Topaz, ek is nie 'n gek nie!” het Malvolio deur die deur gepleit. “Ek is mislei en hier in duisternis op gesluit.”

“Daar is geen duisternis nie, net onkunde,” het die ‘dokter’ plegtig geantwoord. “Jy moet hier bly tot jy die lig sien.”

Toe begin Feste in sy eie stem sing.

“Haai Robin, vrolike Robin ...”

“Dwaas!” het Malvolio geroep. “Is dit jy? Bring asseblief vir my 'n pen en papier, sodat ek vir Olivia kan skryf.”

Seur Toby het gesug. “Miskien moet ons hom laat skryf,” het hy aan Feste gesê. “Ek wil nie meer in die moeilikheid met Olivia beland nie.”

Terug bo die trappe, alleen in Olivia se kamers, het Sebastian homself geknyp. Hy kon dit skaars glo – Olivia was baie mooi en natuurlik 'n wonderlike dame, maar hulle het pas ontmoet en sy wou reeds met hom trou!

“Wat moet ek doen?” het Sebastian gewonder.

“Ek wens ek kon Antonio vra, maar ek kry hom nêrens nie.”

To het Olivia teruggekom, met 'n liefdevolle glimlag. “Die priester is gereed om ons te trou,” het sy sag gesê.

Sebastian het in haar blink oë gekyk, ‘n diep asem geneem, en besluit. "Ek sal dit doen!"

